

Fűrész István

Részletek Kosztolányi Dezső múlt heti jegyzeteiből

2023. szeptember 11. hétfő

Elszánt lélekkel várok rád, látni akarlak. -
Láttalak is bizonyára a villamoson vagy az utca
hozta, terelte elém hideg árnyalakod, de hiába.
Nem lelem én meg a felvonuló bő népsokaságban
kik bejegyeznek a végtelenül dagadó adat-árba.

Szánom a sorsuk, a munkaörömről nem érdemesülve
küzdő zsoldosokat, kik megkeserítik a létem.
Mert bele látnak a gondolatomba, ha írom e pár sort,
számol a gép, lesi minden ütésem, gyűjti az éter
megfigyelője a mondataim, kielemezi azonnal.

Nem magasodnak az aktahegyek, ma anyagba szorítják
mind ami fontos a technika új katonái. Adattá
gyúr, tömörít elevent, régmúltat egy info-kufárhad.
Őrsei jönnek el értem is, újra meg újra, töretlen.
Terhes a vártám, mentem a lelkem a csillagos égbe.

2023. szeptember 14. csütörtök

Üdv, mai társam a gondolatokban! Jöjj velem, olvasd
újra, mi így veszi végét munkált verssoraimban:
*„Annyi idő múltán, új gond közepette siratlak,
jaj mi az ember.”¹*

¹ Az idézett sor: Kosztolányi Dezső Hexaméterek (A bús férfi panaszaiból)
<https://epa.oszk.hu/00000/00022/00315/09559.htm>

Lám riadalmak emésztik a múltat is, elszaporodtak
szerte a földön a rendtagadók, menetelnek a józan
értelem ellen. Cenzorok állnak az élre, sietve
tiltanak egyre, lihegve taposnak az emberi szellem
nagyjai művén. Szervezetekbe fonódnak a koncert,
falkahadak gyülekeznek a démoni pusztá szegélyén.

Préda se kell, csak a botrány, semmi se szent csak a céljuk.
Polcaimon sorakoznak mestereim, de a lárma
őket is űzni szeretné, mert nekik átok a norma.
Csóva lapul kezeikben, tűzkakas éhe parázslík.
Bűntudatomra vadásznak, az örület élteti vágyuk,
hajtják őket a vélt diadalra a hormonügészek.

Gyűjtogatók tolakodnak a nemzeti érzetet ölni.
Bontani kezdik a régi palánkot, a tiszta erényre
gúnykacaj árad, az ifjú szívek szűz televénye
sárlavinát kap. Félnek a védők, fázik a lelkük.
Jöjj nagyapám, legalább légy álmaim őre a vészben,
példaadó jelenésed nélkül az éjek is ölnek.

Üdv, mai társam a vérzivatarban! Légy velem, olvasd
újra, mi így veszi végét rég írt verssoraimban:
*„Annyi idő multán, új gond közepette siratlak,
jaj mi az ember.”*